

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2011. 10. 30. - XX. ÉVF. 5. SZ.

Misszió

Gyerekkoromban hittanórán, a többi kisfiúval együtt, mindig nagy áhítattal figyeltem a hitoktató atyát, amikor az a misszionáriusokról beszélt. Magam elé képzeltem beszámolója alapján a távoli földrészeket, egzotikus tájakon, sokszor kalandos körülmények között élő és munkálkodó hitterjesztőket. Belképzeltük magunkat – főleg a ministránsok -, mi lenne, ha mi is misszionáriusok lennénk: romantikus helyeken, bennszülötteknek hirdetnénk a keresztény hitet. Aztán később, egyetemi lelkesként az egyetemisták kollégiumába hívtam meg verbita szerzeteseket, akik hosszú évtizedeket töltöttek el Dél-Amerika őserdeiben. Akkor tapasztaltam, hogy nem csak egy kisgyerek fantáziáját ragadja meg a misszió gondolata, hiszen a nyugdíjas hithirdetők élménybeszámolóit, a messi országban általuk megtérített új hívektől kapott ajándékok bemutatása teljesen lenyűgözte a főiskolás fiatalokat is.

Persze, most már tudom, hogy akár távoli tájakon, a missziókban szolgálatot teljesítő lelkipásztorok és szerzetes testvérek élete sem csak kaland és romantika. Sok küzdelemmel jár ez a feladat, s őket is érik kudarcok, vagy méltatlan támadások. Mindezekkel együtt is mégis szép hivatás Jézus missziós parancsának teljesítése: „Menjetek szerte a világba, hirdessétek az evangéliumot, és kereszteljétek meg az embereket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!”

Csalóka dolog lenne azonban azt hinni, hogy pusztán a verbita szerzetesek

nek szól Jézus ezen missziós parancsa. Még csak nem is a papok és szerzetes testvérek és nővérek kizárólagos feladata az Örömhír továbbadása. Hanem mindannyiunké, minden megkeresztelt ember küldetése ez. Sok szép példát láthatunk ma is az elvilágiasodott, és Istentől elrugaszkodott társadalmunkban a missziós tevékenységre itt, hazánkban is. Nemrég hallottam egy katekuméntól (keresztségre készülő felnőtt fiattól), hogy autót vezetve unalmában egy zenei rádió-csatornát keresett, s véletlenül

- mert a beteg hozzátartozói közömbösek - maguk tolmácsolják a beteg kérését és hívnak el, hogy a bűnbocsánat és a betegek szentségét kiszolgáltassam. Óvodában és iskolában nevelő pedagógusok, akiknek fontos, hogy intézményükben megjelenhessen az Egyház, és vele Jézus a hittanórákon. Példamutatók karitatív szolgálatot teljesítő testvéreink, akik éppen a felebaráti szeretetben viszik el az Istent a rászoruló és az elesettek felé.

Ez is mind-mind misszió. S ha őszintén megvizsgáljuk magunkat, rádöbbenünk

arra, hogy olykor mi magunk is rászorulunk a misszióra. Olykor a bennünk lévő hitet is meg kell újítani. A templomainkban felállított missziós keresztek s rajtuk az évszámok arról árulkodnak, hogy a hívek előző generációi fontosnak tartották, hogy időközönként népmissziók alkalmával a lelkigyakorlatos beszédeket, előadásokat meghallgatva, szentmiséken, szentsegímadásokon elmélyülve, bűnbánati igeliturgiában és a szentgyónásban megtisztulva keresztény küldeté-

Fotó: Törő Balázs

a Mária Rádió jött be, amin éppen egy kábítószertől a – hit segítségével – megszabadult férfi tett tanúságot a megtéréséről. Ez indította el őt a hit felé. Aztán ismerek olyan fiatal, elkötelezett keresztény – ma már – családapát, aki maga is felnőttként tért meg; egyetemista társa egyszer elhívta a „katkoliba” (katolikus kollégiumba), ahol éppen egy híres rock-énekes vallott a hitéről – őt ez indította el a hit útján. Ugyancsak figyelemre méltó azoknak a kórházi dolgozóknak, orvosoknak, nővéreknek a szolgálata, akik

sükben és hitükben megújuljanak. Most számunkra is adódik ilyen lehetőség: november ötödikétől egy héten át olyan lelki programok állnak majd „rendelkezésünkre, amelyek egyfajta misszióként alkalmat szolgálnak arra, hogy mi is megerősödjünk kereszténységünkben. Részletes tájékoztató az újágban, a templomi faliújságon és a honlapon is olvasható.

Adja Isten, hogy ez a misszió mindnyájunk javát szolgálja!

Gábor atya

„Verjetek benne gyökeret, épüljete rá és erősödjete meg a hitben”

A XXVI. Ifjúsági Világtalálkozót, amelyre a világ minden tájáról érkeztek katolikus és más felekezethez tartozó fiatalok, 2011. augusztus 16. és 21. között Madridban rendezték meg. A két-, illetve háromévente megrendezett rendezvény középpontjában a Szentatya és a vele való találkozás állt.

A világtalálkozót II. János Pál pápa hozta létre 1984-ben. Meghívásával arra ösztönözte a fiatalokat, hogy hitüket egymással megosszák, közösen ünnepeljék, és közösen gondolkozzanak azon a témán, amelyet a pápa minden ifjúsági világtalálkozó előtt meghirdet. A téma ezúttal Szent Pál gondolata volt: „Verjetek benne gyökeret, épüljete rá és erősödjete meg a hitben.” (Kol 2,7)

Spanyolország fővárosába Tatóról 21-en érkeztek, több felvidéki csoporttal együtt.

A lelki programokra, a városnézésre és a vidámságra egyaránt kellő idő jutott.

A találkozó csúcspontját a pápa által vásárrnap, augusztus 21-én celebrált ünnepi szentmise jelentette. XVI. Benedek arra buzdította a jelenlévő csaknem kétmillió fiatalt, hogy mindenütt tegyenek tanúsá-

Útban a záró szentmise helyszínére

got Krisztusról. A világnak szüksége van a fiatalok hitére, szüksége van Istenre. A fiatalok rendkívüli feladata, hogy legyenek Krisztus tanítványai és misszionáriusai az egész világon. A találkozó végén a résztvevők elimádkozták az Úr imáját, és a Szentatya áldásában részesültek.

Agostyán ünnepe

2011. augusztus 28-án Szent Ágoston, Agostyán védőszentjének ünnepén bér-málás és búcsú volt a faluban.

Az ünnepet nagy készülődés előzte meg, ugyanis miután Markó Gyula esperes plébános úr nyugdíjba vonult, Gábor atyát nevezték ki az agostyáni egyház-község vezetésére. Nagy volt az izgalom a községünkben, hisz új, fiatal lelki vezető-t kaptunk.

Ezt az új korszakot rögtön egy szép ünneppel nyitottuk meg. Augusztus 28-án Dr. Pápai Lajos püspök úr szolgáltatta ki a bér-málás szentségét. Külön öröm volt, hogy ilyen nagy létszámú, 11 fő bér-málkozó évek óta nem volt a faluban.

A kettős ünnep alkalmából a püspök úr szentbeszédében külön szolt a fiatalok-hoz. Hangsúlyozta annak fontosságát, hogy minél többen és rendszeresen vegyenek részt a vasárnapi szentmiséken.

Utalva az ifjúsági világtalálkozóra ki-emelte, hogy egyre több fiatal igényli a keresztény közösséghez való tartozást, amiért készek áldozatot vállalni.

A szentmise hangulatát egy szép ének - amivel Hermann László, tatai hívó lepett meg minket - és fuvolaszó fokozta, melyet az agostyáni Hegyi Krisztina adott elő.

A templom megtelt hívőkkel. Öröm volt látni a nagy létszámú résztvevőt. Meg-hitt, szép ünneplésben volt részünk.

A bér-málásban Nirschi János (Antal), Nirschi Norbert (Norbert), Stróbl Petra (Mária), Zentner Dávid (László), Zentner Márk (Miklós), Füzi Gábor (Gábor), Iványi Krisztián (Ferenc), Pintér Szabolcs (János), Erős Roberta Edit (Anna), Hegyi Judit (Mónika), Nagy Ramóna (Mónika) nyerte el a Szentlélek ajándékainak teljességét. Imádkozunk értük!

Egervári Éva

Templomfelújítás

Vértestolna legszebb műemléki épülete katolikus temploma, mely egyben a településkép legfőbb meghatározója. Az itt élő hívő emberek mindig fontosnak tartották az épülettel való törődést.

Mindenki örömeire szeptember közepén megkezdődött templomunk külső felújítása, mely magában foglalja a toronysisak burkolatának cseréjét, és homlokzatának vakolatjavítását, festését is, ezzel párhuzamosan a templomkert környezetrende-

zése is megvalósul. A kert – megújulása után – közösségi események színhelyéül szolgálhat majd. Az utókor számára a toronydíszben időkapuszulát helyezünk el, melyben megtalálható lesz például a község lakóinak névsora.

Az anyagi forrásokat egyrészt pályázati pénzből, másrészt a Győri Egyházmegyei Hivatal, a helyi rózsafüzér-társulat, és az önkormányzat hozzájárulásával teremtjük elő.

Harmados Oszkár

Porcinkula Tatán

A hagyományokhoz híven augusztus első hétvégéjén került sor templomunkban a Porcinkula-búcsúra. A búcsú a ferencesek bölcsőjét jelentő assisi Porcinkula-kápolna fölszentelésének emléknapja, melyet az egyház augusztus másodikán, illetve a hozzá közel eső vasárnap ünnepel.

Egy alkalommal Jézus és Szűz Mária megjelent Szent Ferencnek, s felszólították: kérjen valami nagy kegyelmet. Ferenc a teljes búcsú kiváltságát kérte. Miután az Úr Jézus ezt jóváhagyja, 1216-ban III. Honoriusz pápa is engedélyezte. „Mindenki a mennyországba jut” - örvendezett Ferenc, amikor a Porciunkula búcsút a pápai engedély birtokában bejelentette. Ezt a búcsút később megkapta a rend többi temploma is.

Az ünnep alkalmából vasárnap délután Galgóczi Rudolf zselízi plébános tartott előadást a Családok Éve kapcsán, majd ünnepélyes vesperást imádkoztunk. Az esti ünnepi nagymiséét Dr. Beer Miklós váci püspök mutatta be. A búcsúi programokat a Mária Rádió templomunkból élőben közvetítette.

Szent Jakab Zarándoklat

Július 19-én és 20-án - örömeinkre - községünkön ismételtén áthaladtak a zarándokok. A Tarjánból induló résztvevőket néhány kilométeres gyaloglás után frissítő itallal, szőlőcukorral kínáltuk kultúrházunkban. Emléül vértestolnai képeslapot kapott minden látogató és a zarándokokönyvébe az önkormányzat Szent Antal pecsétjét. A kultúrházi kiterő után Markó Gyula atya várta a zarándokokat a templomban, ahol megcsodálhatták gyönyörű műemléki épületünket, illetve az egyházközségi pecséttel is gazdagodott kis útikönyvük.

Harmados Oszkár

Emlékezzünk Szent Imre hercegre!

Évenként visszatérő nagy napja templomunk védőszentjének, Szent Imrének az ünnepe. Emlékezzünk:

Alig vagyunk még a honfoglalás után, István király már megszervezte a magyar keresztény államot, beilleszkedtünk, beilleszkedőben voltunk a keresztény Európába. A kor szokása szerint diplomáciai kapcsolatokat építettünk ki Európa keresztény államaival, ahogy az lenni szokott annak idején: dinasztikus házasságkötésekkel is. Így került sor arra, hogy István király házasságra lépjen a bajor Gizellával. Házasságukról nem tudunk túl sokat. Minden bizonnyal több gyermekük is született, így tudunk arról is, hogy Imre hercegnek volt egy bátyja, akit - idősebb fiú lévén - a trón várományosaként, trónörökösként ismert mindenki. Az ő korai halála után lépett a politika színpadára István lehetséges utódként Imre herceg, a későbbi Szent Imre. A mondák és a legendák anyagában nem sok ismeret tanúskodik életéről, egyáltalán mindarról, ami közelebb hozna minket Szent Imréhez, életéhez, egyéniségéhez.

István király gondos nevelésben részesítette. Először a család alapozta meg a későbbi felnőtt Imre jellemét, majd Szent Gellért mint nevelő oktatta mindarra, amire egy uralkodónak szüksége lehet. Maga az apa, miután az utódlás kérdésében csak Imrére támaszkodhatott, benne látta lehetséges utódját, megírta az Intelmek címen emlegetett munkáját, benne az uralkodó számára szükséges gyakorlati, etikai és ideológiai ismereteket közölte a fiával.

Még bizonyára bátyja halála előtt Imre

herceg tisztasági fogadalmat tett. Ezt a szülők csak később tudták meg. Ehhez a fogadalomhoz akkor is ragaszkodott, amikor már rá várt a trón. A felesége is (mert Imre dinasztikus házasságot kötött egy lengyel hercegnővel) vállalta ezt, sőt, maga is ilyen fogadalmat tett. A herceg fogadalmát a pápa - éppen a dinasztia folyamatosságának biztosítása miatt - feloldotta volna, de Imre a korábbi fogadalom megtartását magára nézve kötelezőnek tartotta. Ez a fogadalom nem zárta volna ki az utódlás lehetőségét, pusztán az Árpád-ház István-vonalának a végét jelentette volna (mint ahogy ez be is következett). S Szent Imre herceg alkalmas volt arra, hogy apjához hasonló, képzett, vezetői erényekkel rendelkező uralkodó legyen. Férfias, hadvezetéshez értő utódjelölt volt, s a szentképek lányos ábrázolása nem biztos, hogy közel jár az igazsághoz. Apja már bízott rá csatákat, a vadászat is arra utalt, hogy férfias egyéniség volt.

Isten útjai azonban kifürkészhetetlennek bizonyultak akkor is. Már a koronázásra készülődve érkezett a hír: Imrét egy vadászon halálos baleset érte. Egyesek szerint politikai gyilkosság áldozata lett, erre azonban semmi elfogadható bizonyíték nincs.

Egyházi életrajzírók szerint korai halála ellenére is használt nemzetének. Egyrészt a keresztény Európában keresztény erények szerint élt, s ezzel azóta is példaképe lehet a magyar ifjúságnak, másrészt halála után - hitünk szerint - a túlvilági életben hazánk egyik Isten előtti közbenjáróját is tisztelhetjük benne.

Népünk történetének sok nehéz időszaka volt az elmúlt évszázadokban. István idején sem volt könnyű az élet. A letelepedett magyarság soraiban még sok volt a pogányság felé visszahúzó erő, ebből következően erős volt a keresztényellenesség. A pogányság felé húzó erők hatalmi harcainak ellen is fel kellett vennie a küzdelmet első keresztény uralkodónak, le kellett vernie a pogánylázadásokat. A szomszédos népek sem látták jó szemmel, hogy a Kárpát-medencét választottuk új hazánknak, s itt letelepedtünk. Az Imre halálával kialakult trónutódlás gondját is meg kellett oldani. Az idegenektől való függést úgy kerülte meg István király, hogy a pápától, s nem valamelyik már létező nagyhatalomtól kért koronát, így nem lettünk egyetlen uralkodónak sem a vazallusává. A trónutódlás kérdését pedig rábízta Istenre azzal, hogy Máriának ajánlotta fel a koronát, kérve őt, legyen a magyarok Nagyasszonya, s járjon közbe a Mindenhatónál nemzetünkért.

Kérjük mi is Nagyasszonyunkat, hogy az Árpád-ház első szentjei legyenek példaképei a magyar családoknak, Imre herceg pedig a maga hősiességével, határozottságával, istenszeretetével, tiszta életével, nemzetéért vállalt kötelezettségeivel legyen példaképe a mai ifjúságnak. Legyen példakép, mert nemzetünk ma sincs könnyű helyzetben, csak ma más erők törnek ránk, s ahhoz, hogy az ellenük folyó küzdelemben diadalmaskodhassunk, a mi ifjúságunknak példaképekre van szüksége, „karóra, melyre felfuthat a gyöngye növendék”.

Dr. Túri Róbert

A 220 éve született gróf Széchenyi Istvánra emlékezzünk

„Mindenható bírja az embereknek s a megfoghatatlan nagy mindenségnek! Ámulattal és imádatlall borulok le előtted, s csak gyengeségemet s szorongó szívem dobbanásait érzem. Engedd megérlelnem magamban azt az erényt és tökéletességet, amelyet az ember minden fogyatkozása és tomboló szenvedélyei ellenére már itt a földön elérhet! Add nekem azt a benső vigaszt, a lélek ama nyugalomát, amely nélkül a röghöz kötött halandó a te szemléletedben nem gyönyörködhetik, s lelke azt a föld feletti szárnyalást el nem érheti, melyre az ájtatos ima a tévovázó kedélyt, hacsak rövid

percekre is képesíti! Engedd, hogy ily magaslaton állandóan megmaradhassak! Acélozd meg bennem a gondolkodó erőt, hogy habár még e földi léthez vagyok is kötve, lelkileg halott ne lehessen, s tiszta képzelettel emelkedve föl hozzád, a te jószágodat és nagyságodat megismerhessem és földi pályám célját is fölfoghassam! Eszközöld Te magad, hogy elmém megértsen téged! Szabadítsd meg lelkemet az előítéletektől, s töltsd meg szívemet véghetetlen béketűréssel és szeretettel az egész emberi nem iránt! Vess fát yolt elmúlt életemre s engedd meg, hogy tapasztalataimból, élményeimből, hibá-

imból s vétkeimből az, ami legüdvösebb lesz, háromolhassék reám. Ámen.”

Gróf Széchenyi István! Milyen büszke voltál, milyen tetterre kész és milyen alázatos. Mindent Isten által, ez lehetett a Te jelszavad.

Példa lehetnél a politikusnak. Példa vagy Te a polgárnak. Példa vagy Te a keresztény magyarnak. Példát mutatsz mindenkinek, csak mindig másra figyelünk. Mutasd meg nekünk, hogyan kell felemelnünk fejünket. Most igazán nagy szükség lenne a kitartásodra és az állhatatosságodra. Széchenyi István! Bár tudnánk így élni és imádkozni, mint ahogy Te...

Hétköznapi üzleti tippek hétköznapi szolgálatra 1

„A keresztény emberek szomorúak, a templomban depresszióznak, nyomasztó, középkori módra, képmutatónak élnék...” Ha szóba elegyedünk emberekkel az utcán, és felvetjük a témát sok esetben ez a véleményük a keresztényekről.

Sajnos gyakran adunk rá okot, hogy ezt így gondolják, ugyanis sokszor ez tapasztalható, azonban most nem az a tisztem, hogy leírjam, hogy mit hogyan nem kéne, hanem az, hogy egy picit alakítsak a keresztény emberek marketingjén...

Hát ez vajon mit jelent? Milyen marketingen? Mi ez az üzleti szöveg?

A marketing feladata az üzleti életben, hogy érdeklődőket szerezzen valamilyen áru, vagy szolgáltatás könnyebb értékesítésére.

OKÉ, ez rendben van az üzleti életben, hogy jön ide a vallás?

Egyszerűen. Ahhoz, hogy megértsük azokat az embereket, akik nem, vagy csak keveset tapasztaltak a kereszténységből, szükségünk lesz némi marketingérzékre. A kereszténységről a hitetlen emberek úgy gondolják, hogy ez is valamilyen hétköznapi úri huncutság, vagy valami szabadidős tevékenység, vagy esetleg valamilyen szolgáltatás.

A mi feladatunk legalább az lenne, hogy érdeklődőket szerzünk egyházunk számára.

Ha valóban feladatunknak érezzük Jézus szavát „menjete, tegyetek tanítvánnyá minden embert, megkeresztelve őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében” akkor meg kell érteni (nem kell egyetérteni vele, csak megérteni) ezen emberek gondolkodását, és azt kell feléjük kommunikálni, hogy valóban nagyon jó szabadidős tevékenység az egyházban emberekkel találkozni, kapcsolatot építeni, elmélyülni dolgokban és pihenni.

Ez lehet, hogy első olvasatra úgy tűnik, hogy erre a szintre nem lehet lesüllyeszteni a vallásunkat, azonban a világ gondolkodása valóban elég mélyen van az egyház által elképzelt világhoz képest.

Ha akarunk a világon ily módon változtatni, akkor először értsük meg, nézzük meg, hogy valóban mire van szüksége a kor emberének, és amint megvan felénk a bizalom, akkor lehet más, valódi evangélizációs, pasztorációs munkát folytatni.

Tehát ugyanaz, mint a marketingben:

Először legyen érdeklődő a termék, vagy a szolgáltatás iránt, ha van érdeklődő, akkor legalább lesz kinek eladni.

Tanulság és praktikus tipp hétköznapiakra:

Ha valakinek Istenről beszélünk, akkor ne győzködjük, ne vitatkozzunk vele, mert soha nem lesz igazunk. Arról beszéljünk, hogy Isten hogyan változtatott meg minket, a mi életünkben mi volt az a konkrét eredmény, siker, öröm, amit Istennek köszönhetünk.

Ha ezt tesszük, akkor egyértelmű lesz, hogy nem depressziós, múltbéli kopott unalmas keresztény életet élünk.

Jó munkát!

Sorozatunk első része után elárulom, hogy ennél sokkal zsebbevágóbb üzleti tippeket fogok írni, bízom benne, hogy mindannyiuk öröme. Annyit rólam, hogy sikeres vállalkozó vagyok, tehát kockázatot és felelősséget vállalok mindenért, ami a cégemben történik, a sikereket azonban elsősorban ezeknek a hétköznapi egyszerű ötleteknek és írásoknak köszönhetem.

Nágel Balázs

Mobiltelefonon is olvasható a Napi Evangélium

2011. szeptember 25-én, a Szentírás vasárnapján új, magyar nyelvű evangélizációs kezdeményezés indult. A 2004-ben, Horváth István Sándor szombathelyi egyházmegyes pap, az MKPK Titkárságának korábbi irodaigazgatója által indított e-mailes evangéliumszolgáltatás bővült azzal, hogy az interneteléréssel rendelkező, legmodernebb mobiltelefon készüléken is elérhető a Napi Evangélium.

Az iPhone és Android rendszerű telefonokra fejlesztett alkalmazás a mindennapi evangélium olvasásán kívül lehetővé teszi a naptár szerinti keresést, a kedvenc részek elmentését és Facebookon történő megosztását.

Az alkalmazás fejlesztésének célja az volt, hogy az egyházi év liturgikus rendjének megfelelően az adott napon a szentmiseken elhangzó evangéliumot olvashassák azok, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak részt venni a szentmisén. A napi evangéliumi részlethez magyarázat (elmélkedés) és ima tartozik.

Forrás: www.katolikus.hu

Benedek pápa a lelkiismeretről

A lelkiismeret a legfőbb irányvonal a Krisztusnak tetsző cselekedetekhez – mondta XVI. Benedek pápa az Úrangyala-imádságon.

A téves gondolkodásmód gyakran azt eredményezi, hogy az ember önző módon kéri Istent. Minden embernek hozzá kell járulnia ahhoz, hogy környezetében jobb legyen az élet. Ehhez azonban „jó lelkiismeretre” van szükség, ami nyitott az igazság hangjára, és meg tudja különböztetni a jót a rossztól. Ez azonban csak akkor teljes, ha arra törekszik az ember, hogy meg is valósítsa a jót – hangsúlyozta a Szentatyja.

Példaként az ószövetségi Salamon alakját említette a pápa, aki engedelmes szívet kért az Úrtól, és ezt megkapván – Isten segítségével – bölcs és igazságos uralkodóvá lett. Az engedelmes szív nem más, mint a jó lelkiismeret – mondta.

Különösen a politikusok – mint Salamon – szorulnak rá Isten segítségére a döntéshozatalban. Mint-hogy minden embernek van lelkiismerete, bizonyos értelemben mindenki királlyá lehet – emelte ki tanításában XVI. Benedek. Ennek az a feltétele, hogy számára a lelkiismeret az emberi méltóság kifejeződését és a jóra való elhívást jelenti.

Forrás: „Magyar Kurír”

Adventi lelkigyakorlat

December 15-17. (csütörtök-szombat) 18:00 órakor háromnapos adventi lelkigyakorlat lesz Tatán. Vezeti Borsos József ny. pálos tartományfőnök. A lelkigyakorlat napjain csak este lesz szentmise, hajnali rorate-mise nem lesz.

Szent Erzsébet ünnepe

November 18-án, pénteken, Szent Erzsébet ünnepének előestéjén 18 órakor Erzsébet-kenyerek megáldása, valamint a „szegények miséje” lesz a Kapucinus templomban.

Ünnepek és emléknapiak

November

1. Mindenszentek
2. Halottak napja
5. Szent Imre
11. Szent Márton püspök
13. Magyar szentek és boldogok
19. Árpádházi Szent Erzsébet
20. Krisztus Király ünnepe
21. Szűz Mária bemutatása
27. Advent 1. vasárnapja
30. Szent András apostol

December

4. Advent 2. vasárnapja
6. Szent Miklós, püspök
8. Szűz Mária szeplőtelen fogantatása
11. Advent 3. vasárnapja
18. Advent 4. vasárnapja
24. Szenteste
25. Karácsony, Jézus Krisztus születése

„Megtestesülése folytatódik tovább az egyház történetében”

Interjú Jelenits Istvánnal

Tanár úr a bölcsészkar elvégzése után lépett a piarista rendbe. Mikor érezte először, hogy Isten a szerzetesi életre hívja?

Korábban alakult bennem ez a tudat és meggyőződés, és csak praktikus akadályai voltak annak, hogy belépjek, ugyanis az azelőtti évben, amikor érettségiztem, korlátozták a rend létszámát. Sok felszentelt rendtagot is el kellett bocsátani, és csak tizennégy kispap lehetett. Akkor azt mondták, hogy ha most engem fölvesznek, megint valakit el kell bocsátani, hogy helyet csináljanak nekem, ezért ha hazulról el tudom végezni az egyetemet, akkor inkább jelentkezem, s így rövidebb időt kell töltenem a kispapi státusban. Úgyhogy már akkor, amikor az egyetemre mentem, (nem nagyon gondoltam, hogy fölvesznek, de aztán mégis fölvettek) azzal a tudattal mentem oda, hogy már voltaképpen a rendbe készülök.

Tizenhét évvel ezelőtt, tartományfőnöksége idején a Távtalok folyóiratban nyilatkozott a piarista lelkiségről. Kalazanci Szent József szavát idézve azt írta, hogy a piarista „az igazság munkatársa.” Továbbá, hogy „a kisbetűs és nagybetűs igazság itt egymásba válik.” Mit jelent ez pontosan?

Jelent egyfajta értelmiségi jellegű elkötelezettséget. Persze az evangélium is igazság, de nem egyszerűen csak az a dolgunk, hogy a keresztény hitet vagy örökséget minél több emberhez eljuttassuk, hanem az igazság szolgálatának az örömét igyekszünk megismertetni a rákbízottakkal. Hiszünk abban, hogy aki következetesen szolgálja az igazságot, affelé tart, hogy ezt a bizonyos „nagybetűs igazságot” is elismerje. Nyilván ennek a szeretetig eljuthat máshonnan is az ember. Van, aki nem elsősorban az igazságot látja Jézus Krisztusban. Azt is, de nem az ragadja meg benne, hanem például a jósága vagy a nagylelkűsége. Mi elsősorban az ember intellektualitását igyekszünk pallérozni, és ennek segítségével mégis az egész embert az igazságnak a forrásához eljuttatni.

Ön egyik írásában a következőképpen elmélkedett halottak napja kapcsán: „A reformációnak jó oka lehetett arra, hogy tiltakozzék az ellen a sokféle, nem egyszer riadt és könnyen manipulálható buzgolkodás ellen, amellyel a XVI. században sok aggódó keresztény igyekezett elhunyt hozzátartozóinak sorsán könnyíteni. Felháborodásában az elburjánzó gázt igyekezett irtani, de élő ágakat is kitört. Most úgy érezzük, hogy mi, akik ezeket az ágakat megőriztük, gazdagabbak vagyunk.” Miben nyilvánul meg ez a többlet? Miben áll hitünk gazdagsága?

Magában abban, hogy az elköltözettekért érdemes még imádkozni. A protestánsok azt mondják, hogy vagy üdvözülnek vagy elkárhoznak. A kárhozottakért már kár imádkozni, az üdvözültekért meg fölösleges. Mi abban hiszünk, hogy az embernek odaát is van még esélye. Nyilván eldől a sorsa a hit tanítása szerint: tehát aki nem kárhozik el, biztos, hogy előbb-utóbb üdvözül, de még lehet, hogy meg kell tisztulnia sokmindentől, és ezt a tisztulást segíti, ha imádkozunk érte. Ahogy a földön egymás életébe sem csak direkt módon avatkozunk bele, például azzal, hogy tanácsokat, szeretetet adunk valakinek vagy jó példát, amely talán hat rá, hanem úgy is, hogy imádkozunk érte, és akkor a Jóisten megsegíti őt. Az se árt, ha ő is tudja, hogy az ittmaradtak, ha már mást nem tehetnek, ezt mindenképpen igyekeznek megtenni, és amint az Isten a földi életében latba vetette azt, hogy ezért az emberért sokan imádkoznak, az ideig tartó szenvedéseit is megrövidíti. Vagy ha nem időben gondolkodunk, akkor azt mondhatjuk, hogy a szenvedésének súlyát könnyíti meg tisztulásának folyamatában.

A nagybőjt, a húsvétra való felkészülés sajnos már elveszítette vallási dimenzióit a nembíró társadalomban. Adventet viszont (amit a régiak kisbőjtnek is neveztek) még mindenütt valamiféle profán ábitat lengi körül, igaz, a világban valódi tartalom nélkül, felesleges külsőségekkel tarkítva. Miben látja ennek okát?

Azt gondolom, hogy nyilván megrázóbb Krisztus szenvedésének és feltámadásának az ünneplése, mint Krisztus születéséé. Krisztus születésének az ünnepe valamilyen mégis a földi tapasztalatainkhoz közelebb esik, és könnyebb így fontolgatni, szeretni és közeledni hozzá. Könnyebb például családi körben megülni. Egy gyerek a maga gyermeki módján közeledik hozzá, a felnőtt meg a felnőtt módján. Szokás, hogy karácsonykor megajándékozzuk egymást, vagy gondolhatunk akár a betlehemes játékra. Passiójátékok is vannak, de a passiójátékokat a templomban szoktuk eljátszani, és nem járnak körbe a passiójátékosok, hogy eljátsszák Krisztus kínszenvedését. A keresztet kiszögezzük esetleg a lakásunkban vagy odatesszük az asztalunkra, de azért ezeket a megrázó tartalmakat a hétköznapi életünk környezetébe nem visszük annyira bele. Persze az útkereszteződésben régen is álltak keresztek, tehát valamilyen módon jelen volt ez is, de családi ünneppé könnyebben lett a karácsony. Az azt megelőző idő pedig

tulajdonképpen egyszerre felkészülés az ünnep lényegi tartalmának és családi atmoszférájának a földézésére. Ajándékokat kérnek, vásárolnak már, és ez valamilyen profán advent, aminek azonban könnyű a mélységét is észrevennünk.

Mire is várakozunk advent idején? – teszi fel a kérdést Pilinszky János A várakozás szentsége című Új Emberben megjelent cikkében. Válasza pedig a következő: „Jézus születésére, arra, hogy a teremtett világban maga a teremtő Isten is testet öltjön. Arra várakozunk, ami már réges-rég megtörtént.” Honnan a keresztény időszemléletnek e paradox jellege? Hogyan lehet egy múltbéli eseményre várakozni?

Én szívesen gondolnék arra, hogy Pilinszky a Vatikáni Zsinat idején élt. A II. Vatikáni Zsinat szókincsében pedig a megtestesülés nemcsak úgy szerepel, mint egyszeri esemény (tehát mikor Jézus Mária méhében megfogant, és a világra született), hanem a modern teológiák szerint úgy is, amint például az ember azzal, hogy ha rövid ideig is, de a világban él, az egész történelemmel kapcsolatba kerül. Krisztus megtestesülése is ezt jelenti: belépett a történelembe, és a belépése folytatódik. Azzal, hogy meghalt, nem lépett ki belőle, hanem benne van, és az új korokkal, az új korok várakozásaival, gondjaival, bűneivel és törekvéseivel is élő kapcsolatot teremt. Nemcsak egy múltbéli kialudt vulkánnak a szerepével van jelen, amelyről tudjuk, hogy valaha lángolt vagy tüzet okádott, de már csak a láváját látjuk, és oda szőlőt telepítünk... hanem ez a vulkán működik. Benne van a történelmünkben, és megtestesülése folytatódik tovább az egyház történetében. Azt gondolom, hogy igazából erre is várunk, hogy itt is, most is születessék meg, válják jelenvalóvá a mi környezetünkben és világunkban. Persze ez úgy történik, hogy a hajdani születésnek a rekvizitumait földézzük, de így is történik, hogy meggondoljuk: most is velünk van, és nem csak úgy néz vissza ránk, mint ahogy egy Amerikába kivándorolt ember figyelemmel kíséri a magyarországi eseményeket, mert esetleg vannak itt rokonai, hanem mint világot alakító tényező, azokban, akikről azt mondta: „Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz.”

Készítette: Kontra Attila

Kedves Testvérek!

Örömmel mutatom be Önöknek egyházunk megújult lapját. Mindenki számára ismert, hogy augusztusban megbíztak a vértestolnai plébánia és az agostyáni lelkészség ellátásával, így ezzel a lapszámmal már a mindhárom templomot összefogó Apostolt tarthatja kezében a kedves Olvasó. Ennek megfelelően változott a lap külső formája és belső tartalma.

Szeretnénk, hogy az aktuális hírek, helyi információk megjelenése mellett az új rovatokban minden kedves hívő megtalálja a szent időhöz, jeles alkalmakhoz köthető gondolatokban történő elmélyülés lehetőségét. Fontos feladatnak tartjuk az ifúság megszólítását olyan cikkek megjelenésével, melyek tágitják látókörüket, gyarapítják tudásukat, szerethetővé és igazán közelivé téve egyház-

községüket, azt a közösséget, melynek érdemes tevékeny tagjává válniuk.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik áldozatos munkájukkal segítették a régi lap megjelenését, különösen dr. Túri Róbertnek tizenöt éven át tartó kiváló munkájáért, segítő és bőkezű instrukcióiért, melyekkel lehetővé tette, hogy a régi értékek megmaradjanak az új formában is. Bízom abban, hogy munkájával továbbra is segíti majd a lap szerkesztését.

Reményeim szerint ugyanolyan örömmel veszik kezükbe az új lapot is, mint a régit. Kívánom, hogy az Apostol olvasása által tovább mélyüljön Isten iránti szeretetük, és erősödjön közösségeinkhez, templomainkhoz való ragaszkodásuk!

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Gábor atya

„Legyetek hát éberek!

Mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a ház ura.”

Az állandó lelki ébrenlétet, éberséget segíti megszületni szívünkben méltatlanságunk átérzése, melyet Izajás próféta könyvének mai napon (*Advent első vasárnapján. a szerk.*) felhangzó részlete tudatosít bennünk. A már-már kétségbeesett kiáltás, amely lelkünk mélyéből föltör, úgy állít minket Isten elé, amint vagyunk, hálátlanságunk és nyomorúságunk fájdalmas, mégis felszabadító pörésében. Belátjuk, hogy mindent eltékoztunk, vagy legalábbis képesek lennénk mindent eltékoznunk, amit az atyai házban kaptunk, érzéki vágyaink, mohó kívánságaink kiélégítése kedvéért olykor minden mennyei ajándékról, s akár az örök élettről is képesek volnánk lemondani, ha nem óvna meg ettől Isten különleges kegyelme. Elismerjük, hogy senki és semmi nem segíthet rajtunk, csak maga a Teremtő, a mi egyetlen igaz Atyánk. Mindehhez a nélkülözhetetlen belső, kegyelmi tapasztalathoz nem szükséges végigjárunk a hűtlenség, elzúllás, kiégettség pokoli bugyrait, csupán egy kis lelki intelligencia kell hozzá, hogy minden csűrös-csavarás nélkül megállapítsuk: önmagunkban menthetetlen, reménytelen eset vagyunk.

Ez az alapállás, amellyel az Úr misztériumaihoz közeledhetünk. Azáltal válunk alkalmassá Krisztus titkainak megünneplésére, hogy belátjuk és megvalljuk: vétkeztünk és nem vagyunk méltók.

Csak ebből fakadhat az a fajta őszinte hálaadás, amelyet Szent Pál említ a mai Szentleckében. Krisztus Jézusban már nem nélkülözünk semmi kegyelmet, gazdagok lettünk a tanításban és ismeretben, és megerősödtünk az iránta való bizalomban, hogy ő megőriz bennünket feddhetetlenségben eljövetele napjára. Hűtlenségünk miatti fájdalomunk lassan átalakul a hűséges Isten általi megajándékozottság boldogító örömévé, s szívünk egész figyelmét őrá irányítja.

Ez a szentmise (eucharisztia: hálaadás) útja. A prefáció, a nagy hálaadó ének készíti elő az utat az érkező Úrnak, aki az átváltoztatás pillanatában eljön, és beemel bennünket isteni életének szentháromságos közösségébe.

Nem éppen e kettő, a méltatlanság tudata és a hála érzése hiányzik elsivárosódó emberi kapcsolatainkból is? Hogyan is tudnánk figyelni az Úrra, éber szívvel várakozni eljövetele, ha egymásra nem figyelünk és nem várakozunk? S hogyan tudnánk egymásra figyelni és várakozni, ha csak jogos igényeink és elért eredményeink vannak, de nem látjuk többé, hogy a másik ember ajándék, akire méltatlanok vagyunk s akiért hálával tartozunk?

Részlet: Barsi Balázs - Telek Péter-Pál: Magasság és mélység című könyvéből

A Hívó kérdez

(Mindennapi kérdések liturgiáról, imádságról, egyházi élettről)

Nem pontosan értem az oltárcsók jelentését. Tudom, hogy az oltár az Úr asztala, de miért kell csókkal illetni?

Kedves Olvasó!

A szentmise valóban oltárcsókval kezdődik, és oltárcsókval végződik. A mise elején, amikor a pap a segédlettel megérkezik az oltárhoz, meghajol, illetve térdet hajt előtte. Tiszteletadásuk jelül a celebráns és a diakónus megcsókolják az oltárt. A mise végén szintén megcsókolják, majd kivonulnak.

Mi is valójában az oltár? Az áldozat bemutatásának helye. A vallástörténet adatai szerint az emberek kezdettől fogva emeltek oltárokat. Az ég isteneinek mindenütt föld fölé emelt oltáron mutatták be az áldozatot, a föld alatti isteneknek gödörben áldoztak. Ahol rendszeresen akartak áldozni az égieknek, oltárt építettek: útkeresztveződéseknél, városok utcasarkein, kisebb-nagyobb templomokban.

A Szentírásban az első oltár és áldozat Káiné és Ábelé. A második oltárt Ábrahám építette a hagyomány szerint a jeruzsálemi templom hegyének helyén. A pátriárkák idején emlékkövekkel jelölték meg azt a helyet, ahol az ember Istennel találkozott. Ez jelezte, hogy a hely Isten háza, a mennyország kapuja. Az emlékkövek hirdették, hogy itt találkozott Istennel, itt nyúlt Ő bele az életembe. Később már oltárokat építettek a kövekből.

Az Újszövetség oltára Urunk keresztye, ahonnan a húsvéti misztérium szentségei fakadnak. Az oltáron, mely a templom középpontja, a szentségi jelek alatt megjelenik a keresztye áldozat. Jézus a kereszten, mint oltáron adta magát áldozatul az Atyának. A Zsidókhoz írt levél úgy értelmezi mindezt, hogy Jézus az oltár, az áldozati bárány és a főpap.

De ez az Úr asztala is, ahová Isten népe meghívtást nyer. Az oltár, amely körül az Egyház az Eucharisztia ünneplésére összegyűl, ugyanannak a misztériumnak a két oldalát mutatja be: az áldozati oltárt és az Úr asztalát, már csak azért is, mert a keresztyén oltár magának Krisztusnak szimbóluma, aki úgy van jelen hívei körében, mint a megbékéltetésünkért följajánlott áldozat és az önmagát nekünk ajándékozó mennyei eledel. „Mi más Krisztus oltára, mint Krisztus testének képe?” - mondja Szent Ambrus, és másutt: „Az oltár a test képe, és Krisztus teste van az oltáron.” Krisztus teste az egyetlen templom, ő maga a szentély, ő maga az oltár, a főpap és az áldozati bárány is; vagyis vele és benne találkozik az ember Istennel. Az oltár tehát Krisztus, a magát maradéktalanul feláldozó Főpap. Ezért borulunk le előtte és illetjük csókkal, hódolatunkat és szeretetünket kifejezve az Úr Krisztus iránt.

Honlapunk is megújult!

Szeretettel ajánljuk a kedves Hívek figyelmébe, hogy megújult a három egyházközség közös honlapja, melyet a www.tatakapucinus.hu címen érhetnek el. Az internetes megjelenés korszerűsítésével a közösségek közti kapcsolatteremtést szeretnénk elősegíteni.

Az oldal sok fontos információt nyújt a látogatóknak a plébániák és a templomok történetéről, olvasható a miserend, a plébániák aktuális hírei, megtekinthető a helyi programok listája. A képgalériában, az épített örökségünkön kívül

láthatnak beszámolókat az egyházközségek ünnepeiről és hétköznapijairól.

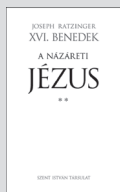
Ezúton szeretnénk kifejezni köszönetünket és hálánkat a honlap fejlesztőinek, akik munkájukkal lehetővé teszik, hogy a naprakész információk mellett közösségeink szélesebb kör számára is bemutatkozhasanak.

Honlapunkat közösen még vonzóbbá tudjuk tenni, ha e-mailben küldenek a közösségeink életéről szóló írásokat, képeket. Leveleiket a tataikapucinus@gmail.com címre várjuk nagy szeretettel.

Könyvajánló

„Lehet-e még krisztusi-nak nevezni magunkat, akiknek nagy életdöntései és apró napi feladatai leszakadtak az Úr második eljövételének mindent fenntartó és éltető misztériumáról?” - teszi fel a kérdést könyve bevezetőjében Barsi Balázs atya. Gondolatai a lényegre irányítják a figyelmet, és adventi készülletünket a végidők perspektívájába állítják. Így segítséget kapunk ahhoz, hogy elmélyítsük magunkban a várakozás, a virrasztás, a reménység, az isteni öröm és a máriás befogadás lelkiületét.

A Szentatya könyvének második kötetében az evangéliumi elbeszélést követi Jézus jeruzsálemi bevonulásától a feltámadásig. A reális, igazi Jézus bemutatására törekszik. Jézus kínszenvedéséről, haláláról és feltámadásáról elmélkedve, Jézus nyomában járva emberségét és istenségét tárja elénk. Az ember feltárta saját genetikai kódját, amely a teremtés csodálatos matematikai rendjében lehetővé teszi számára, hogy érzékelje Istent, de még nem fedezte fel „igazi valóságát” és „valódi életcélját”. Könyvében erre a felfedezésre hív bennünket a Szentatya.

Miserend

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 7:30, 9:00, 10:15, 18:00,
(vesperás 17:30)

Hétfő, kedd: 7:30

Szerda: 7:30, 18:00, (vesperás 17:30)

Csütörtök, péntek: 7:30

Szombat: 7:30, 18:00

Adventben

Hétfőtől – szombtig 6:00-kor „Rorate”
szentmise

Agostyán

Vasárnap 8:00, Péntek 18:00

Vértestolna

Vasárnap: 11:30, Csütörtök: 18:00

Energiaüzemeltető rendszerek kivitelezése
Számítógépek, szoftverek forgalmazása
Hardver, szoftver szaktanácsadás

2890 Tata, Május 1. u. 5.
Tel.: 06-34-586-540, 06-34-586-570
Fax: 06-34-480-231

www.tatacomp.hu

LIBITINA

jó kezekben minden könnyebb

2890 Tata, Stranzky J. u. 15.

Tel.: 34 / 487 - 847

Fax: 34 / 489 - 110

e-mail: info@libitina.hu

Mindenszentek Halottak napja

November 1.

Agostyán 8⁰⁰ Ünnepi szentmise

Tata 7³⁰; 9⁰⁰; 18⁰⁰ Ünnepi szentmise
a Kapucinus templomban
16⁰⁰ Almási úti temetőkapolnában/
utána megemlékezés a keresztnél/

Vértestolna 10³⁰ Ünnepi szentmise

16⁰⁰ Közös temetői megemlékezés

November 2.

Agostyán 16⁰⁰ Közös ima a temetőben
16³⁰ Ünnepi megemlékezés a
templomban

Tata 7³⁰; 9⁰⁰; 18⁰⁰ Ünnepélyes gyász-
mise a Kapucinus templomban
/az esti szentmise után ima az
alttemplomban/

16⁰⁰ Almási úti temetőkapolnában
/a temetőben nyugvó elhunytakért/

Vértestolna 17⁰⁰ Ünnepi szentmise

November 3.

Tata 7³⁰; 18⁰⁰ Megemlékező gyász-
mise a Kapucinus templomban
16⁰⁰ Almási úti temetőkapol-
nában /a temetőben nyugvó
papokért, szerzetesekért/

Missziós hét a Kapucinus templomban

Nov. 4. 19⁰⁰ Taizé-i imaóra

Nov. 5. Szent Imre főünnepe
9³⁰ Előadás Szent Imréről
10⁰⁰ Ünnepi ifjúsági szent-
misét celebrál Galgóczi Ru-
dolf zselizi esperes-plébános
18⁰⁰ Főpapi szentmisét Dr.
Székely János esztergomi
segédpüspök mutatja be

Nov. 6-7-8. 18⁰⁰ Szentmise, utána lelki-
gyakorlat, majd vesperás
A lelkigyakorlatot vezeti
Dr. Barsi Balázs atya

Nov. 12. 9¹⁵ Sebastian verbita atya
missziós beszámolója
10⁰⁰ Ünnepi főpapi szent-
misét Palánki Ferenc egri
segédpüspök atya celebrálja

Nov. 13. 18⁰⁰ Fatimai engesztelő szentmise
18⁴⁵ Orgona-hangverseny
ad Liszt Ferenc műveiből
Kovács László

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2011. december 5. • Kérjük, ne mulasszák el a határidőt!

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2011. 10. 30. - XX. évf. 5. sz.

Megjelenik évente hatszor. • Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Fax: 34/ 381 019
Honlapcím: www.tatakapucinus.hu • Felelős kiadó: Szalai Gábor plébános. • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Agostyánban dr. Pápai Lajos püspök úr bérált

Agostyáni keresztemegáldás

A Porcinkula ünnepi nagymiséjét Dr. Beer Miklós váci püspök celebrálta

Városnézésen a mádrídi királyi palotában

Madridban nem voltunk egyedül!

A vértesszőlői templom felújítása

Időkapszula elhelyezése Vértesszőlőn